

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobců: A. H. U., a B. E. U., procesní nástupci po zemřelé M. U., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.3.2009, číslo X, **o nároku na plný invalidní důchod**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 30.3.2009 číslo X **se zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Původní žalobkyni M.U. byl odňat plný invalidní důchod.

[2] Žalobkyně M. U. podala v zákonné lhůtě (k polskému nositeli pojištění napadlo dne 27.4.2009) žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalované, ve které uvedla, že dne 22.6.2004 prodělala mozkovou mrtvici s parálýzou pravé strany a v roce

2008 onemocněla rakovinou spodniny ústní a jazyka na pravé straně a dne 8.1.2009 jí byl odstraněn jazyk. Navrhla vrácení jí invalidního důchodu.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že jí byl dne 23.9.2009 doručen formulář E 001 PL, jímž polský nositel pojištění sdělil, že žalobkyně dne 9.8.2009 zemřela. Žalobkyni byl od 1.1.2005 přiznán „dílčí“ plný invalidní důchod podle ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. a podle čl. 46 odst. 2 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 (dále jen „Nařízení“). Na území České republiky pracovala žalobkyně naposledy u zaměstnavatele Pozemní stavby, n. p. Ostrava, závod Třinec. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. posudkový lékař příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci (příslušnost je dána ust. § 119 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.) svým záznamem ze dne 26.2.2009 neshledal žalobkyni nadále plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, ale nadále jen částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí ČR a dále se již k věci nevyjádřila, neboť se nedostavila k jednání soudu dne 30.5.2012 (řádně se omluvila).

[4] Vzhledem k úmrtí paní M. U. soud usnesením ze dne 16.1.2012 čj. 20Cad 99/2009-121 ustanovil procesní nástupce sestru zemřelé paní H.U. a bratra zemřelé pana E. U., s nimiž bylo dále vedeno řízení.

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaná odňala od 1.5.2009 plný invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že posouzení zdravotního stavu pro účely plné a částečné invalidity spadá s přihlédnutím k ustanovení článku 40 odst. 4 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 do kompetence instituce státu, která rozhoduje o plném nebo částečném invalidním důchodu. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 26.2.2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 40 %.

[6] Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyni jako polské stání příslušnici s bydlištěm v Polsku, byl přiznán plný invalidní důchod žalovanou rozhodnutím ze dne 26.1.2006 ve výši 1.294,- Kč od 1.1.2005. Výše invalidního důchodu pak byla několikrát upravována, ať již započtením dalších let pojištění či úpravami dle nařízení vlád. Plný invalidní důchod byl přiznán na základě posouzení Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 21.11.2005, dle kterého pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven dle kap. VI, odd. A, pol. 13 písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., o 70%. Dle kontrolního posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 26.2.2009 již žalobkyně M. U. nebyla shledána plně invalidní z důvodu dlouhodobé stabilizace zdravotního stavu, toliko částečně invalidní s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40% s posouzením dle kap. VI, odd. A, položka 13, písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb.

[7] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti nižším než 66%;

lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotil dle kap. VI, odd. A, pol. 13, písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 5.4.2012, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný karcinomem jazyka a pravé strany dutiny ústní s metastázemi do slinné žlázy podčelistní a lymfatických uzlin pravé strany krku (exitus letalis 9.8.2009), stavem po akutní cévní mozkové příhodě v povodí levé krkavice s residuální centr. pravostrannou hemiparézou a přetlakovou chorobou III. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo zhoubné nádorové onemocnění jazyka a dutiny ústní s prorůstáním do okolí a metastázemi do krčních uzlin. Posudkově hodnoceno dle kap. VII, odd. B, pol. 9, písm. a) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. Toto onemocnění dle uvedené kapitoly, položky a písmena způsoboval pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 80% . Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné při posouzení dne 26.2.2009 neměl k dispozici novou dokumentaci z ledna a února 2009, která vypovídala o zhoršeném zdravotním stavu. K datu napadeného rozhodnutí byla paní M. U. plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., přičemž plná invalidita trvala bez přerušení až do data úmrtí.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek dne 5.4.2012. Posudková komise zasedala v řádném složení stanoveném zákonem 582/1991 Sb. v plat. znění (§ 16b) a posudek má odpovídající náležitosti. Zdravotní stav byl hodnocen na základě spisové a lékařské dokumentace žalobkyně a odborným členem komise byl lékař – odborný internista. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti dle kap. VII, odd. B, položky 9, písm. a) přílohy č. 2 k vyhláše č. 284/1995 Sb. o 80%. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. v kap. VII, odd. B, položce 9, písm. a) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro maligní tumory v oblasti hlavy a krku po odstranění nádoru, při probíhajícím onkologickém léčení. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhl. č. 284/1995 Sb. a určila jakými

zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Vzhledem k nově předložené zdravotní dokumentaci dospěla k závěru oproti lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně je vyšší než 66% a žalobkyně tudíž byla nadále plně invalidní.

[11] V dané věci je nutno především konstatovat, že bylo nutno podmínky nároku na plný invalidní důchod včetně posudkového posouzení zdravotního stavu žalobkyně posuzovat dle českých právních předpisů s odkazem na Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71.

[12] Podle čl. 3 odst. 1 Nařízení Rady č. 1408/71 s výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu.

[13] Podle článku 40 odst. 4 Nařízení Rady č. 1408/71 rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituci kteréhokoli jiného příslušného členského státu, za předpokladu, že v příloze V je uznána shoda mezi předpisy těchto států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity.

[14] Vzhledem k tomu, že v příloze č. V. Nařízení Rady č. 1408/71 není shoda mezi předpisy ČR a předpisy Polska ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity, je nutno vycházet z posouzení invalidity dle českých právních předpisů, a tedy ve správním řízení z posudku okresní správy sociálního zabezpečení (§ 8 odst. 1 písm. a/ zák. č. 582/1995 Sb.) a krajský soud z posudku posudkové komise MPSV ČR.

[15] K datu 30.3.2009 podmínky plné invalidity byly dány ustanovením § 39 zákona č. 155/195 Sb., o důchodovém pojištění, následovně: pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

[16] Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

[17] Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 80% je vyšší než 66%. M. U. tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu splňovala nadále podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. v odstavci [15] tohoto rozhodnutí. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním

řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že M. U. byla nadále plně invalidní, bez přerušení.

[18] Náhrada nákladů řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobům v tomto řízení, ač byli úspěšní, žádné nevznikly, jak bylo zjištěno ze soudního spisu. (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního a 118d odst. 1 zák.č. 582/91 Sb. v platném znění).

[19] Výrok III. o nákladech státu je odůvodněn § 36 odst. 2 s.ř.s., podle kterého náklady s přibráním tlumočnicka platí stát.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 20. června 2012

JUDr. Jana Záviská
- samosoudkyně -